

Spoštovana gospa ministrica!

Lepa Vam hvala za včerajšnje prijazno pismo!

Pišem Vam v imenu sebe in vseh mojih kolegov. Nismo vajeni, da bi se kdaj kdo zahvalil nam, ravnateljem, zato nas je Vaše pismo najprej presenetilo, potem pa navdalo z velikim zadovoljstvom.

res se trudimo, res vztrajamo na svojih delovnih mestih, v takem in drugačnem položaju, zdravi in bolni, pa gre večinoma to mimo neopaženo. Pogosto se o nas razmišlja kot o nekem nujnem zlu. O nekih nameščencih, ki v glavnem tečnarijo in kar naprej nekaj predlagajo, zahtevajo. Na nas se običajno spomnijo, ko je treba nekaj narediti, vpeljati novost, zakrpati kako luknjo v sistemu. Ko je to opravljeno, kar je samo po sebi umevno, pa se zopet vzpostavi prejšnje stanje. Šele nekaj mesecev je, kar so nam uradniki z MJU z vso vehemenco mahali pred nosom s paragrafi ne vem, katerega zakona že, da nam dodatek na stalno pripravljenost ne pripada. Kot običajno, smo se vdani v usodo umaknili. Pa smo vendar vedno v pripravljenosti, vedno na voljo, vedno obveščeni o vsem, kar se dogaja na naših zavodih. Kako resnično je to, na najboljši način pričajo dogodki zadnjih nekaj tednov. Verjemite: brez izjemno kvalitetnega dela v vodstvih posameznih šol, bi se sistem ustavil. Zato so nas v preteklosti pogosto bolele in žalile besede in zlasti odnos nekaterih Vaših predhodnikov.

Kakorkoli že: upamo, da bomo z Vašim prihodom obrnili nov list v naših medsebojnih odnosih! Želimo si dialoga, želimo si sodelovanja ob polnem zavedanju, da eni brez drugih ne moremo, da opravljamo eno najpomembnejših del v državi, da je odgovornost za prihodnost te države v naših rokah. Da, prihodnost v resnici sedi v naših šolskih klopeh.

Še enkrat velika hvala za vaše besede, vse dobro in OSTANITE ZDRAVI!

Gregor Pečan

predsednik Združenja ravnateljev